

## U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a Mgr. Evy Kyselé v právní věci žalobkyně: **N. T.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní schránka 21/OAM, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 30. 11. 2004, č. j. 60 Az 96/2004 – 18,

### t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

### O d ů v o d n ě n í :

Krajský soud v Ostravě rozsudkem ze dne 30. 11. 2004, č. j. 60 Az 96/2004 – 18, zamítl žalobu žalobkyně podanou proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 4. 2004, č. j. OAM-1444/VL-10-12-2004, a rozhodl dále, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaného byla žádost žalobkyně o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu). Krajský soud dospěl v odůvodnění napadeného rozsudku k závěru, že žaloba ze dne 22. 4. 2004 není důvodná, a proto ji v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen s. ř. s.), zamítl.

Proti tomuto rozsudku podala žalobkyně (dále jen stěžovatelka) včas kasační stížnost a požádala o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 107 s. ř. s. Uvedla, že důvodem pro podání této kasační stížnosti jsou zákonné důvody specifikované v ustanovení § 103 odst. 1 písm. a) až d) s. ř. s. Namítala, že krajský soud posoudil uvedenou kauzu v rozporu s platným právním řádem, a že shledává vážná pochybení všech dosavadních orgánů v řízení o udělení azylu a v projednání věci u krajského soudu, kdy uvedený soud projednal předmětnou věc v rozporu se zákonem o azylu. Tvrdila, že má reálnou obavu z nuceného opuštění České republiky a na Ukrajině jí hrozí vážné nebezpečí z politických důvodů. Stěžovatelka požádala o ustanovení zástupce z řad advokátů a navrhla, aby bylo rozhodnutí Krajského soudu v Ostravě zrušeno a věc byla tomuto soudu vrácena k dalšímu řízení.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 3. 2005, č. j. 60 Az 96/2004 – 35, nepřiznal stěžovatelce osvobození od soudních poplatků a rozhodl, že se stěžovatelce neustanovuje zástupce z řad advokátů pro řízení o kasační stížnosti. V odůvodnění usnesení konstatoval, že žalobkyně neuvedla pravdivé údaje o svých osobních a majetkových poměrech, neboť sdělila, že nemá žádný příjem. Soud však dotazem na paní V. Š. zjistil, že žalobkyně bydlí v jejich domě na adrese P. 4, S. 2, a za užívání bytu platí 5000 Kč měsíčně. Z těchto důvodů jí nebylo přiznáno osvobození od zaplacení soudních poplatků a nebyl jí ustanoven zástupce z řad advokátů. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 30. 3. 2005.

Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 11. 5. 2005, č. j. 60 Az 96/2004 – 38, vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení doložila plnou moc udělenou advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti, a dále aby doplnila kasační stížnost o údaj o tom, v jakém rozsahu napadá rozsudek krajského soudu, a o důvody kasační stížnosti podle ustanovení § 103 odst. 1 s. ř. s. V odůvodnění tohoto usnesení uvedl, že podmínkou řízení o kasační stížnosti je podle § 105 odst. 2 s. ř. s. povinné zastoupení advokátem, stěžovatelce na její návrh advokát ustanoven nebyl, proto ji soud vyzval k doložení plné moci advokátu. Současně stěžovatelku poučil o tom, že nebude-li kasační stížnost v uvedené lhůtě doplněna a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude řízení o kasační stížnosti odmítnuto. Uvedené usnesení bylo stěžovatelce doručeno dne 8. 6. 2005.

Stěžovatelka sice kasační stížnost ze dne 15. 12. 2004 doplnila, avšak v soudem stanovené lhůtě, ani později, nereagovala na výzvu soudu k doložení plné moci advokátu, který ji bude zastupovat v řízení o kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že za situace, kdy stěžovatelka nereagovala na výzvu krajského soudu k doložení plné moci advokátu, nesplnila povinnost předepsanou ustanovením § 105 odst. 2 s. ř. s. Podle tohoto ustanovení musí být stěžovatel v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem, pokud stěžovatel nemá vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštního zákona vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka právnické vzdělání nemá, na výzvu soudu však nepředložila plnou moc udělenou advokátovi pro zastupování v tomto řízení, přestože byla řádně poučena o možnosti odmítnutí kasační stížnosti.

Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu pokud stěžovatel není v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem (§ 105 odst. 2 s. ř. s.) a tato vada nebyla k výzvě soudu odstraněna, nelze v řízení pokračovat a soud kasační stížnost odmítne (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 11. 2003, č. j. 3 Afs 9/2003 – 19).

Nedostatek zastoupení stěžovatelky brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínek řízení, který přes výzvu soudu nebyl odstraněn, proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost stěžovatelky podle § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítl.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 a § 120 s. ř. s. tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

**P o u č e n í :** Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 2. února 2006

JUDr. Marie Turková  
předsedkyně senátu